

3. Kncv

Dvorana Filharmonične družbe

V ponedeljek, dne 4. decembra 1922

točno ob 8. uri zvečer

KONCERT

opernega pevca

JULIJA BETETTO

s sodelovanjem

gospe Dane Kobler-Golia (klavir)

SPORED

1. a) R. Strauss: Jutri.
b) R. Strauss: Noč.
c) L. M. Škerjanc: Fragment de la „Chanson violette“
(Samospev s sprem. klavirja)
- 2 V. Novak: Morje, iz cikla „Pan“ (klavir).
3. E. W. Korngold: Pesem Pierota iz opere „Mrtvo mesto“
(Samospev s sprem. klavirja).

Odmor

4. a) L. M. Škerjanc: Slovo od prijatelja.
b) L. M. Škerjanc: Samotno pirovanje pomladnega dne
(Samospeva s sprem. klavirja).
5. F. Liszt: Balada v h-molu (klavir).
6. a) J. Brahms: V gozdni samoti.
b) J. Brahms: Na grobišču.
c) F. Weingarten: Ljubezni pir (Samospevi s sprem.
klavirja).

1. JUTRI.

In jutri solnce zopet bo sijalo
na poti naši naju bo vodilo,
s toploto, srečo bo obdalo naju
in srci najsrečnejši bode združilo . . .

In na obal široko vso prostrano
bova molče, polagoma stopila,
v oči si zrla bodeva udano
in vsa sreča se v ljubezen bo izlila . . .

2. NOČ.

Sem iz gozda stopa noč,
vedno bližje že prihaja,
slutnja težka me obdaja. Na pomoč!

Vso svetlobo je sveta,
vse cvetlice, barve krasne ugasnila
in vzela klasje iz polja

Jemlje vse kar mi ljubó
jemlje z reke mi srebro,
s streh bakrenih jemlje vse zlato.

Grm brez cvetk stoji nocoj,
pridi bližje duša k duši,
da ta noč mi vse ne zruši, up ti moj!

3. FRAGMENT DE LA „CHANSON VIOLETTE“.

(Albert Samain).

Et ce svirlà, je ne sais,
ma douce,
à quoi tu pensais toute triste,
et voilée en ta pâleur
au bord de l'étang couleur d'améthyste.

Tes ycuse ne me voyaient point;
ils s'étaient enfuis loin,
loin de la terre;
et je sentais, malgré toi,
que tu marchais près de moi solitaire.

Le bois était triste aussi,
et de feuillage obscurci,
goutte à goutte,
la tristesse de la nuit,
dans nos coeurs noyés d'ennui, tombait toute.

4. PESEM PIEROTA IZ OPERE „MRTVO MESTO“.

. . . Vse kar kraljica mu veli
zvesti Pierot rad stori . . .
Vse želje v veselje streme mi nazaj,
ah, v plesu sem našel, sem zgubil svoj raj
Ah, v plesu, kjer Ren

je v luni ognjen
 priznal mi nje modrih oči sijaj,
 priznal nje trepet glasu;
 ostani, ne pojdi od tu
 obvari si sreče, domači svoj kraj
 vse želje v veselje streme mi nazaj.
 Čar mi daljave v duši je ogenj zažgal,
 čar me je plesa vabil, glumec postal.
 Zdaj krasno dohitite
 v solzah jo poljubite.
 Beda, glad, sreča slaj
 je usoda glumca vekomaj
 Vse želje v veselje streme mi nazaj.

5. SLOVO OD PRIJATELJA.

Li-tai-po. O. Hauser. — Poslovenil: P. Karlin

Tam kjer modri griči se vrstijo,
 in med njimi rečice šumijo,
 tam ločiti morava se zdaj,
 ves samotni zapustiš ta kraj,

kot oblak od daljnih vetrov gnan.
 V mojem srcu gine solčni dan
 Na, roko že zdaj, prijatelj moj!
 Konj rezgeče, čaka, Bog s Teboj!

6. SAMOTNO PIROVANJE POMLADNEGA DNE.

Li-tai-po. O. Hauser. — Poslovenil: P. Karlin.

Od vzhoda nežna sapica pihlja,
 pomlad nastlala rož je prek polja.

Ves v solncu sveti se zeleni breg,
 raz drevje vsiplje veter cvetni sneg

Oblak teman se h gori je privil,
 že ptič se vrača v gnezdo trudnih kril.

Vse je že našlo mirni svoj pristan,
 le jaz brezdomec, iščem ga zaman.

Ves sam tu pijem in prepevam v noč,
 v objemu rož od domotožja mroč.

7. V GOZDNI SAMOTI.

Karl Ľemeke. — Poslovenil: Pugelj.

Ob nogah ti sedel sem,
 molčala šuma vsa,
 veter in hlepenje
 sta skoz vrhove šla.

Ruvaje se v naročje
 ti skrijem z vročo glavo,
 kolena mlada objamem
 s tresočo ti roko!

Za goro solnce tone
 dan jasen je zbledel,
 daleč, daleč
 slavec vso noč je pel.

8. NA GROBIŠČU.

Detlev von Lilieneron. — Poslovenil: Pugelj.

Deževen bil je dan, vihar in mraz,
ko hodil sem sred rajnih božje njive.
Izpran je kamen vsak in križ rjavi,
imena bleda so in nečitljiva.

Viharen bil je dan in dež in mraz.
Na vseh grobovih čital sem: Končali!
Kot mrtva vihra spale ruše so
in tiho govorile mi: Prestali!

9. LJUBEZNI PIR.

Poslovenil: Albrecht

Na svojih pesmicah se vspenja
škrjanček blažen do nebes,
veselih pevcev zbor prepeva
v dišeči in cvetoči les.

In kamor sežejo oči ti,
oltarje zreš tu pred seboj
in na ljubezni pir te vabi
pozvanjajočih src nebroj.

Na svečnikih smaragdnih v cerkvi
prižgala rože je pomlad
in vsaka duša zdaj se širi
in tja hiti se žrtvovat.

